

1726 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet tot wijziging en aanvulling van de Vleeskeuringswet (*Staatsblad* 1919, No. 524).

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden, waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 8 Juli 1950.

JULIANA.

1726 2

ONTWERP VAN WET

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben dat het wenselijk is, met terzijdestelling van enkele bezettingsregelingen betreffende de keuring van vee en vlees enkele bepalingen van de Vleeskeuringswet (*Staatsblad* 1919, No. 524) te wijzigen en aan te vullen alsmede enige daarmede verband houdende voorzieningen te treffen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1

De besluiten van de Secretaris-Generaal van het Departement van Sociale Zaken van

1°. 13 Februari 1941 (*Staatscourant* van 18 Februari 1941, No. 34) betreffende runderhuiden,

2°. 8 Mei 1941 (*Staatscourant* van 19 Mei 1941, No. 96) tot afwijking van het bepaalde in artikel 17 der Vleeskeuringswet (*Staatsblad* 1919, No. 524),

3°. 8 Augustus 1941 (*Staatscourant* van 28 Augustus 1941, No. 167) tot wijziging van artikel 44 der Vleeskeuringswet (*Staatsblad* 1919, No. 524),

4°. 6 September 1941 (*Staatscourant* van 24 September 1941, No. 186) betreffende de verwerking van bloed tot bloedplasma,

5°. 3 Juni 1942 (*Staatscourant* van 3 Juni 1942, No. 105, verbeterd in No. 108 van 8 Juni 1942), tot uitvoering van artikel 2 der Vleeskeuringswet (*Staatsblad* 1919, No. 524),

6°. 25 Augustus 1942 (*Staatscourant* van 24 September 1942, No. 186) tot wijziging van de artikelen 8, 9 en 50 der Vleeskeuringswet (*Staatsblad* 1919, No. 524) vervallen.

Artikel 2

De navolgende artikelen van de Vleeskeuringswet (*Staatsblad* 1919, No. 524), laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 29 Juni 1925 (*Staatsblad* No. 308), worden als volgt gewijzigd en aangevuld:

I

a. Artikel 8, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„1. Indien vlees, gekeurd volgens de bepalingen van deze wet of van de Veewet, wordt ingevoerd in een andere gemeente dan die, binnen welke de keuring plaats vond, wordt bij een nader onderzoek vastgesteld, of sedert de keuring veranderingen zijn opgetreden waardoor het voorwaardelijk goedgekeurd of afgekeurd moet worden.”.

b. Het tweede lid van artikel 8 wordt genummerd 4.

c. In artikel 8 worden een nieuw tweede en derde lid ingevoegd, luidende als volgt:

„2. Het in het eerste lid bedoelde onderzoek vindt, behalve indien Onze Minister van Sociale Zaken ten aanzien van de desbetreffende groep van gemeenten toestemming tot het voorschrijven daarvan heeft verleend, niet plaats, indien de gemeente van invoer en de gemeente, waar het vlees gekeurd of onderzocht is, behoren tot eenzelfde groep van gemeenten, die overeenkomstig het bepaalde in artikel 20, derde lid, gezamenlijk de keuringsdienst regelen.

3. Onze Minister kan voorts buiten de gevallen, bedoeld in het vorige lid, ten aanzien van bepaalde gemeenten van het in het eerste lid gegeven voorschrift ontheffing verlenen; alsdan is voor zodanige gemeenten het bepaalde in artikel 21, eerste lid, sub *b*, laatste zinsnede, en sub *e* niet van toepassing.”.

II

In artikel 9 wordt de zinsnede „Wet op de uitvoerkeuring van vlees 1907 (*Staatsblad* No. 217)” vervangen door het woord „Vee-wet”.

III

Na het vierde lid van artikel 17 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende als volgt:

„5. In afwijking van het bepaalde in het vierde lid kunnen vleeswaren, die bereid zijn in strijd met de voorschriften van de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 2, tweede lid, indien zij op grond van de uitslag van het bacteriologisch onderzoek geacht worden vrij te zijn van kiemen, die voor de gezondheid van de mens schadelijk kunnen zijn, indien zij voorts niet bedorven of anderszins ondeugdelijk zijn, en voorzover het belang van de strafvordering zich hiertegen niet verzet, bruikbaar worden gemaakt voor voedsel voor mens en dier door sterilisatie. Deze vleeswaren worden alsdan geacht te zijn bereid volgens de voorschriften van genoemde algemene maatregel van bestuur; zij worden niet aan de rechthebbende teruggegeven dan nadat deze de kosten van bruikbaarmaking heeft voldaan.”.

IV

Na artikel 19 wordt ingevoegd een nieuw artikel, luidende als volgt:

„Artikel 19a

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan ter wering van voor de volksgezondheid schadelijke producten worden bepaald, dat de oprichting van bepaalde soorten van inrichtingen, als in artikel 19 bedoeld, slechts mag plaats vinden met tot wederopzegging te verlenen vergunning van Onze Minister van Sociale Zaken en onder inachtneming van door deze tot hetzelfde doel aan de vergunning zo nodig te verbinden voorwaarden.

2. Van een beslissing, houdende weigering of opzegging van een vergunning dan wel oplegging of wijziging van voorwaarden, kan de verzoeker of vergunninghouder bij Ons in beroep komen binnen dertig dagen, nadat de beslissing hem bekend kon zijn.

3. Onze beslissing wordt, de Raad van State (afdeling geschillen van bestuur) gehoord, bij een met redenen omkleed besluit genomen.

4. Wanneer door Ons in beroep een beslissing, houdende weigering van een vergunning, wordt vernietigd, wordt de vergunning geacht te zijn verleend.

5. Wanneer door Ons in beroep een beslissing, houdende oplegging of wijziging van voorwaarden, wordt vernietigd, wordt opnieuw door Onze Minister van Sociale Zaken een beslissing genomen met inachtneming van Onze beslissing.”.

V

Artikel 44 wordt gelezen als volgt:

„Met het opsporen van de in deze wet en in de bij deze wet bedoelde plaatselijke verordeningen strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de ambtenaren, aangewezen bij artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast:

a. de ambtenaren van Rijks- en gemeentepolitie;

b. de ambtenaren, belast met de keuring van slachtdieren;

c. de ambtenaren, ingevolge artikel 31 belast met het toezicht op de naleving dezer wet, alsmede de aan deze toegevoegde ambtenaren, bedoeld in artikel 17, eerste lid, van de Gezondheidswet (*Staatsblad* 1919, No. 784), zoals die wet is gewijzigd bij de Wet van 14 December 1933 (*Staatsblad* No. 687);

d. de plaatsvervangende inspecteurs van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de handhaving van de Vleeskeuringswet (*Staatsblad* 1919, No. 524).”.

VI

In artikel 50 wordt de zinsnede „Wet op de uitvoerkeuring van vlees 1907 (*Staatsblad* No. 217)“ vervangen door het woord „Veewet“.

Artikel 3

De Wet van 18 September 1946 (*Staatsblad* No. G 260), houdende vaststelling van een regeling omtrent de verbindende kracht van enige bezettingsregelingen betreffende de keuring van vee en vlees, wordt ingetrokken.

Artikel 4

Deze wet treedt in werking met ingang van een door Ons te bepalen dag. Wij behouden Ons echter voor, de inwerkingtreding van bepaalde onderdelen der wet op andere tijdstippen te stellen.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Sociale Zaken,

1726 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

In de Memorie van Antwoord op het Voorlopig Verslag van de Tweede Kamer der Staten-Generaal betreffende het ontwerp van wet, houdende een regeling omtrent de verbindende kracht van enige bezettingsregelingen betreffende de keuring van vee en vlees (Zitting 1946II, no. 245), heeft de ambtsvoorganger van de ondergetekende mededeling gedaan van zijn voornemen om op bedoeld ontwerp van wet een wetsvoorstel te doen volgen, waardoor de inhoud van de desbetreffende bezettingsregelingen in zuivere wetsvorm zou worden overgebracht.

Daartoe strekt bijgaand ontwerp van wet.

Artikel 1 verklaart de bezettingsregelingen, die ingevolge de Wet van 18 September 1946 (*Staatsblad* no. G 260) voorlopig wederom in werking zijn getreden, vervallen.

Artikel 2 brengt de materie, die in de Vleeskeuringswet thuisbehoort, daarin over. Het bezettingsbesluit van 13 Februari 1941 (*Staatscourant* no. 34) kan vervallen, zonder dat de inhoud alsnog wordt vastgesteld. Dit is ook het geval met het besluit van 10 Juli 1943 (*Staatscourant* no. 149), zulks in verband met het aanhangig ontwerp van wet betreffende de economische delicten. De inhoud van het besluit van 13 September 1924 (*Staatscourant* no. 448) ten slotte wordt evenmin in de wet opgenomen. Laatstgenoemd besluit heeft een tijdlang nuttig gewerkt, doch in wezen verdraagt het zich niet recht met het bepaalde in artikel 40 van de Vleeskeuringswet, daar de denaturering deze slachtafvallen ondeugdelijk maakt voor voedsel voor de mens. De regeling kan naar de mening van de ondergetekende dan ook voor het ogenblik beter vervallen. In overweging is een betere, sluitende regeling van het vraagstuk der niet afgekeurde slachtafvallen.

Ad I. Artikel 8, eerste lid, van de Vleeskeuringswet, zoals dat luidde vóór de wijziging, die er door het besluit van 25 Augustus 1942 (*Staatscourant* no. 186) in werd aangebracht, maakte bij de regeling van het onderzoek van vlees bij invoer in de ene gemeente uit de andere gemeente geen onderscheid of beide gemeenten al of niet tot dezelfde keuringskring behoren. Hoewel de redactie ook ruimte liet voor een andere opvatting, besliste de Hoge Raad der Nederlanden, dat de gemeenten niet vrij waren in haar beslissing

of de invoerkeuring al dan niet zou worden ingesteld. De invoerkeuring binnen de keuringskringen werd echter door velen geacht zonder zin te zijn, terwijl deze bovendien moeilijk effectief te maken scheen te zijn, daar gemeenten, die tot dezelfde kring behoren, gewoonlijk hetzelfde goedkeuringsmerk gebruiken. Derhalve werd bij het bezettingsbesluit een beperking van de invoerkeuring tot gevallen van invoer van buiten een kring aangebracht en bovendien door invoering van een nieuw tweede lid in artikel 8 ook buiten het verband van de kring een mogelijkheid van ontheffing geschapen.

De nieuwe redactie van het eerste lid bleek echter de invoerkeuring binnen de kringen niet geheel uit te sluiten. Hoewel er argumenten zijn aan te voeren om deze uitsluiting alsnog volledig te maken, zijn er anderzijds argumenten om althans in beperkte mate het voorschrijven van invoerkeuring binnen de kringen toe te staan. Door de thans voorgestelde redactie wordt duidelijk vastgesteld, dat in het algemeen de invoerkeuring binnen de kringen niet plaats heeft, maar dat de Minister bij uitzondering hiervoor toestemming kan verlenen. Aldus wordt een goed sluitend en toch voldoende soepel stelsel verkregen.

Het nieuwe derde lid is in zoverre vollediger dan het luidde ingevolge het besluit van 1942, dat tevens ook verwezen wordt naar de woorden „en voor de keuring, bedoeld in artikel 8, eerste lid“, voorkomende in artikel 21, eerste lid, sub *b*, van de Vleeskeuringswet.

Ad II en VII. Deze wijzigingen spreken voor zich zelf.

Ad III. Door deze wijziging wordt de inhoud van het besluit van 8 Mei 1941 (*Staatscourant* no. 96) in artikel 17 van de wet opgenomen met enkele wijzigingen. Op grond van artikel 17, vierde lid, moesten soms grote partijen vlees, afkomstig van frauduleuze slachtingen, worden vernietigd. In de bezettingstijd rezen daartegen in verband met de schaarste aan vlees grote bezwaren. Derhalve werd de mogelijkheid van bruikbaarmaking door sterilisatie, indien daartegen geen bezwaar bestond, geopend. Het komt de ondergetekende gewenst voor deze mogelijkheid te doen voortbestaan.

Ad IV. Het besluit van 6 September 1941 (*Staatscourant* no. 186) betreffende de bereiding van bloed tot bloedplasma, dat dit nieuwe bedrijf aan een vergunningstelsel bond en ook verdere waarborgen voor de hygiëne bevatte, hield grotendeels regelen in, die hun plaats zouden kunnen vinden in het Koninklijk besluit van 10 Juli 1926 (*Staatsblad* no. 233) op grond van artikel 19 van de Vleeskeuringswet. Slechts het vergunningstelsel zelf en de mogelijkheid tot het verbinden van voorwaarden daaraan vinden geen basis in de wet. Ten einde een dergelijke basis te scheppen, wordt artikel 19a ingevoegd. Tevens wordt daarbij rekening gehouden met het wetsontwerp betreffende de economische delicten, waardoor ook het met artikel 19 verband houdende artikel 38 geheel wordt gewijzigd. Bevorderd zal worden, dat tegelijk met de inwerkingtreding van dit onderdeel van de wet een Koninklijk besluit ter uitvoering daarvan in werking zal treden, opdat ter zake van bovengenoemd bedrijf geen ongeregelde toestand ontstaat.

Ad V. Het is nodig gebleken ook aan de ambtenaren, die aan de inspecteurs zijn toegevoegd, alsmede aan de plaatsvervangende inspecteurs van de Volksgezondheid, belast met het toezicht op de naleving van de Vleeskeuringswet, opsporingsbevoegdheid te geven. Nu het daartoe strekkende besluit van 8 Augustus 1941 vervalt, dient daartoe artikel 44 te worden aangevuld. Het bezettingsbesluit no. 205/1940, waarbij de aanstelling en bevoegdheid van de plaatsvervangende inspecteurs van de Volksgezondheid in het algemeen zijn geregeld, is voorlopig gehandhaafd door het Besluit Bezettingsmaatregelen (*Staatsblad* no. E 93). In dit onderwerp zal in afzonderlijk verband nader worden voorzien; een definitieve regeling daarvan in zijn algemeenheid gaat het kader van het onderhavige ontwerp te buiten.

De artikelen 3 en 7 behoeven geen nadere toelichting.

De Minister van Sociale Zaken,
A. M. JOEKES.